

— 3) *Landungsplatz* (तीर्थ, नद्यादितीर्थ) TRIK. 3, 3, 326. H. 1087. an. 4, 237. MED. r. 245. WILS.: a Tirtha or sacred place. — 4) *Teich u. s. w.* (पुष्करिण्यादि) MED.

अवतारक (wie eben) adj. *auftretend, betretend* in रङ्गावतारक *Schauspieler*.

अवतारण (von तरू im caus. mit अव) n. 1) *das Herabkommenlassen*: गङ्गायाः R. 1, 42, 21. इच्छेयमस्माद्विर्यमाद्वद्विरवतारणम् 4, 56, 29. रथावतारणम् ÇĀK. 100, 1, v. l. — 2) *Verehrung* (अर्चन) H. an. 5, 13. MED. η. 113. — 3) *Besessenheit* ebend. — 4) *Saum eines Kleides* ebend.

अवतारिन् (von तरू) adj. *auftretend, betretend* in रङ्गावतारिन् *Schauspieler*.

अवतूल्य (von अव + तूल), अवतूलयति = तूलैरवकुलाति Vop. 21, 17. अवतोक (अव + तोक) adj. f. आ *die eine Fehlgeburt gemacht hat*: स्त्रियम् AV. 8, 6, 9. VS. 30, 15. f. °का subst. von einer solchen Kuh AK. 2, 9, 69. H. 1267.

अवतूर्क (von अवत?) n. Brunnlein (?) : श्रेयो पदवधावत्यवतूर्कमधि पर्वतात् AV. 2, 3, 1.

अवत (von दा, यति mit अव) adj. *abgeschnitten, abgetheilt* (von der Zertheilung einzelner Stücke des Thiers oder anderer Opfergegenstände) VS. 21, 43. तत्पशोरवतं भवति यद्धृदयस्याग्रे ऽवयति ÇĀT. Br. 3, 8, 3, 16. 4, 5, 3, 6. KĀTJ. ÇR. 6, 10, 29. ÂÇV. GRHJ. 1, 7. KAUC. 4. चतुर्वर्तं, पञ्चवर्तं viertheilig, fünftheilig ÇĀT. Br. 1, 7, 2, 7. 8. 8, 4, 12. AIT. Br. 2, 14. SĀJ. zu AIT. Br. 1, 24. यथावतम् KĀTJ. ÇR. 20, 8, 9.

अवतिन् (von अवत) nach einem nom. card. in so und so viele Theile zertheilend: चतुर्व०, पञ्चाव० Viertheiler, Fünftheiler (der das Opferfleisch in so viele Stücke zu zerlegen pflegt): सा (वपा) पञ्चावता भवति यद्यपि चतुर्वर्ती यजमानः स्यात् (SĀJ.: विविधा यजमानाश्चतुर्वर्तिनः पञ्चावतिनश्चेति) AIT. Br. 2, 14. ÂÇV. GRHJ. 1, 10.

अवतसार् म. N. pr. RV. 5, 44, 10. ein Nachkomme Kaçjapa's RV. ANUKR. ÂÇV. ÇR. 12, 14. Verz. d. B. H. 58, 26. fgg. Ind. St. 1, 188, N. ein Sohn Prasravana's KAUSH. Br. in Ind. St. 2, 313.

अवतसीय (3. अ + व०) adj. *den Kälbern nicht zuträglich* P. 6, 2, 155, Sch.

अवदंश (von दम् mit अव) m. *eine Durst erregende Speise* AK. 2, 10, 40. H. 907. Suçr. 2, 79, 5 (?).

अवदरण (von द्रू mit अव) n. *das Aufbrechen, Bersten* Suçr. 1, 62, 18. 269, 21. 273, 6. 291, 9. 2, 47, 19. — Vgl. अवदारण.

अवदाय von दल् mit अव (संज्ञायाम्) gaṇa न्यङ्कादि.

अवदात (von दा, दायति mit अव) adj. 1) *rein* AK. 3, 4, 83. H. 1436. an. 4, 92. MED. l. 178. करुणावदाते (हृदि) ÇĀNTIÇ. 3, 14. PRAB. 35, 10. DHŪRTAS. 67, 3. BHATT. 2, 18. — 2) *weiss oder gelb* AK. 1, 1, 4, 22. 3, 4, 83. H. 1393. an. MED. श्यामावदात SĀV. 5, 8. R. 5, 14, 23. Als m. die Farbe in abstr. — 3) *angenehm* (मनोह) H. an.

1. अवदान (von दा, यति mit अव) n. 1) *das Abtheilen, Zerstückeln, Zerschneiden* TRIK. 3, 3, 226. H. an. 4, 155. MED. n. 161. वशाया अवदानानां यथैव तेषामवदानम् ÇĀT. Br. 4, 5, 3, 8. 6. एषो ऽवदानधर्मः ÂÇV. GRHJ. 1, 7. KĀTJ. ÇR. 1, 1, 16. 5, 12. 5, 10, 10. 6, 7, 9. 25, 10, 7. — 2) *Abschnitt, Stück*: यत्किं चौधो बुद्धि तद्वदानं नाम ÇĀT. Br. 1, 7, 2, 6. यदिदं किं

चिद्वदानं ह्यीयेत न तद्वदियेत 3, 8, 3, 16. 1, 7, 3, 6. 2, 5, 2, 37. 38. 4, 5, 3, 6. 7. 5, 1, 3, 5. 11, 1, 3, 5. 4, 2, 16. अङ्गुष्ठपर्वमात्रमवदानम् KĀTJ. ÇR. 1, 9, 6. 14, 2, 17. 15, 10, 20. 25, 5, 19. 9, 8. 10, 9. fgg. अवदानहोम 1, 1, 15.

2. अवदान (von दा, दायति mit अव) n. *eine reine, erlaubte Beschäftigung* H. 811. an. 4, 155. *eine vollbrachte Handlung* (कर्म वृत्तम्) AK. 3, 3, 3. = इतिवृत् TRIK. 3, 3, 226. = अतिवृत् H. an. MED. n. 161. *Handlung* (कर्मन्) TRIK. MED. *eine aussergewöhnliche That, Heldenthat* ÇĀK. 160. RAGH. 11, 21. त्रिपुराव० gegen Trip. KUMĀRAS. 7, 48. sehr häufig bei den Buddhisten, wo es BURNOUF durch *Legende* übersetzt, während es nur die den Inhalt der Legende bildende *That* bezeichnet. BURN. Intr. 64. 99. 437. अवदानशतक Titel einer aus 100 Legenden bestehenden Sammlung 115. 131. 199. बोधिसत्त्वावदानकल्पलता Titel einer andern Sammlung 555. दिव्यावदान, अशोकावदान 358. u. s. w. WEBER, Lit. 262.

3. अवदान n. = अवदात् SvĀMIN zu AK. 2, 4, 5, 30 im ÇKDr. अवदान्य (3. अ + व०) gaṇa चार्वादि, karg, geizig, s. अव्यवदान्य. अवदाय von दा mit अव Vop. 26, 37, v. l.

अवदारण (von द्रू mit अव) n. 1) *das Aufbrechen, Bersten*: अवदारणकाले तु पृथिवी नावदीर्यते R. 2, 77, 16. Suçr. 2, 250, 6. Vgl. अवदरण. — 2) *Spaten* AK. 2, 9, 12. H. 892.

अवदावद (3. अ + व०) adj. *ohne Nachrede*: पुत्रं ब्रह्माण इच्छं स वै लोको ऽवदावदः AIT. Br. 7, 13.

अवदाह (von दल् mit अव) m. *die Wurzel von Andropogon muricatus* AK. 2, 4, 5, 30. Nach BHARATA im ÇKDr. auch अवदाहेष्ट und अवदाहेष्टकाप्य, je nachdem man im Text mehr oder weniger trennt.

अवदाह (von डल् mit अव) m. *Milch* TRIK. 2, 9, 17.

अवदय (3. अ + व०) Uṇ. 5, 54. 1) adj. a) *verachtet* P. 3, 1, 101. AK. 3, 2, 4. H. 1442. — b) *unangenehm, widerwärtig* (अनिष्ट) Vop. 26, 16. Nach ÇKDr. n. — 2) n. a) *Tadelnswerthes, Mangel, Unvollkommenheit, Fehler*: कृत्वायव्यं पुनरुत्तमेहि RV. 10, 14, 8. अतीयाम निदस्तिरः स्वस्तिभिः कृत्वायव्यमरातीः 5, 33, 14. 1, 113, 6. 6, 66, 4. इमापः प्र वृत्ताव्यं च मलं च यत् VS. 6, 17. अव्यदपेतः RAGH. 7, 67. — 2) *Tadel, Schmähung*: न युष्मे वीजबन्धवो निनितुमुश्चन मर्त्यः । अव्यमधि दीधरत् RV. 8, 57, 19. ब्रवीषि पुनर्मेषव्यानि भूरि AV. 5, 11, 7. उर्वनात्पादिताव्य KATHIS. 24, 225. — 3) *Schande, Schmach*: सावा सर्वीरमुच्चिन्निर्व्यात् RV. 3, 31, 8. 1, 93, 5. 167, 8. 4, 4, 15. 6, 15, 12. पातामव्यादु रित्तादुभीके 1, 183, 10. häufig in dieser Verbindung mit उरित 7, 12, 2. AV. 2, 10, 6. 5, 6, 8. 12, 2, 47. VS. 4, 15. अव्यमिव मन्यमाना गुहाकरिन्दं माता RV. 4, 18, 5. 7. — Vgl. अनव्य, अरिव्य, गुह्यव्य, निरव्य, मिथ्यव्यव्या.

अवद्यगोहन (अ० + गो०) adj. *Mangel verdeckend, abhelfend* RV. 1, 34, 3 (voc.). — Vgl. गुह्यव्य.

अवद्यमो (अ० + मो) f. *Scheu vor Fehlern* RV. 10, 107, 3.

अवद्यवत् (von अवद्य) adj. *schmählich, beklagenswerth*: को अस्या नो हुहो ऽवद्यवत्या उन्नेष्यति तन्त्रियो वस्य इच्छन् AV. 7, 103, 1.

अवद्योतिन् (von व्युत् mit अव) adj. *beleuchtend*: सर्वाश्रय० ÇĀMĀR. in WIND. Sancara 112, 16.

अवदङ्ग m. *Markt*, v. l. für अवटङ्ग ÇKDr. u. अवटङ्ग.

1. अवध (3. अ + वध) m. *kein Mord* M. 5, 39.

2. अवध adj. *unverletzbar* RV. 1, 185, 3.